

Gaar udtalte, at Lærerne bør stilles lige med den Mellemlasse i By og paa Land, mellem hvilken de leve og virke. Jeg tror, at det er et korrekt Udtryk for det, som her bør være Rigsdagens Opgave.

Men det, der for mig er Hovedsagen, er det Spørgsmaal: Hvem skal betale? Det er det praktiske Spørgsmaal: Paa hvem skulle vi lægge den Byrde, der vil blive en Følge af disse forøgede Udgifter til forbedrede Lærarlønninger? Jeg vil da henlede Opmærksomheden paa, at Kommunerne her i Landet jo for Øjeblikket ere meget stærkt bebyrdede og enkelte i høj Grad overbebyrdede. Skatteprocenten stiger, og den er jo meget høj i de forskellige Kommuner. Vi give den ene Lov efter den anden, hvorved vi lægge større og større Byrder paa Kommunerne og derigennem paa Kommunernes Skatteydere. Jeg hilser derfor med Glæde, at Lovforslaget ogsaa tilbyder større Bidrag af Statskassen til Kommunerne, men mit Standpunkt i denne Sag er, at Kommunerne ikke bør svare højere Grundløn end den, som det nu en Gang er paalagt dem at svare, foruden at de skulle sørge for Skolebygningerne, Skolemateriellet og hvad der i det hele taget hører til for at udstyre Skolen paa en rimelig Maade.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der i Gaar fremsatte som sit og Socialdemokraternes Formaal og Ønske, at alle Lærarlønningerne maa gaa over paa Statskassen, saaledes at Skolelærerne i Fremtiden blive Statsemployéer, Statstjenestemænd, eller hvad man nu vil kalde dem, ligesom de øvrige Funktionærer i de øvrige Etater. Det ønsker jeg ikke, thi det vilde i meget høj Grad forrykke Grundlaget for Lærernes Stilling til Befolkningen. Jeg ønsker, at de blive ved at være kommunale Bestillingsmænd, og at Kommunerne med Hensyn til deres Kaldelse maa have den Ret, som de hidtil have haft, ja, jeg kunde endogsaa ønske at faa den udvidet. Da jeg altsaa er enig med det ærede Medlem for Kallerup i, at Lærerne bør være kommunale Embedsmænd, ønsker jeg, at Kommunerne skulle bære den Grundløn, der nu en Gang er henlagt til Skolevæsenet og normeret. Naar der saa er Tale om højere Lønninger, mener jeg, at det bør være Statens Sag at betale de Penge, der skulle til for at forhøje Lærarlønningerne. Forslaget gaar jo ud paa at dele denne ny Byrde. Denne ny Byrde, der her er Tale om at lægge paa Befolkningen, andrager ca. 2¹/₄

Mill. Kr. om Aaret. Forslaget fordeler disse 2¹/₄ Mill. Kr. saaledes, at Kommunerne skulle udrede 1¹/₄ Million, medens Statskassen skal udrede godt 1 Million. Jeg tror ikke, det er for stort et Krav at stille til Statskassen overfor et saa stort og vigtigt Formaal som det, her er Tale om. De 2¹/₄ Million til forøgede og forbedrede Lønninger bør betales af Statskassen og fordeles saaledes, at Staten udreder baade Forhøjelsen af Grundlønnen og det forhøjede Bidrag til Lærernes Lønningstillæg, for ellers vil man, hvis man lægger denne 1¹/₄ Million paa Befolkningen, i højere Grad end hidtil gøre det vanskeligt for den mindre bemidlede Mand at kunne benytte den Frihed, Lovgivningen hjemler ham til selv at sørge for sit Barns Undervisning der, hvor han tror, han helst maa sætte det i Skole. Thi det har det ærede Medlem for Kallerup (Jensen-Knudstrup) fuldstændig Ret i, at vi staa overfor en Udvikling her i Landet, som ogsaa vil berøre vort Skolevæsen, der gør, at Befolkningen mere og mere maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes Undervisningen ledes i vore Skoler. Det ærede Medlem for Kallerup sagde i Gaar, at Folkeskolen vil efterhaanden udvikle sig mere og mere i den Retning, at Undervisningen bliver „refererende“. Det ærede Medlem tilføjede, at Undervisningen i Skolen efterhaanden vilde blive mere og mere „farveløs“ end hidtil. Deri kan jeg delvis give det ærede Medlem Ret. Der bliver en Tilbøjelighed hos adskillige Lærere til at mingelere det saaledes, at de nogenlunde kunne holde sig klare til alle Sider. Men er det nu i og for sig rigtigt at have en saadan farveløs Skole? Og tror man, at det i Længden er muligt for Lærerne at holde Undervisningen i Skolen farveløs og refererende? Jeg tror det ikke, thi enhver Lærer, over hvem der er en lille Smule Liv og Aand, vil ikke nøjes med at være refererende i sin Undervisning, han kan ikke være det. Han vil baade i sin Historieundervisning og i sin Undervisning i Naturkundskab lægge det Grundsyn af Livet frem for Børnene, som er ham egent og naturligt. Og det kan man ikke bebrejde ham. Man kan ikke i Tiden undgaa, at hele den fritænkernes Retning, der breder sig paa visse Felter i vort Land, ogsaa vil virke smittende ind paa Lærerstandens og derigennem paa Undervisningsvæsenet. Ja, jeg ser jo til min Forbavselse, at nogle af Fritænkernes allerivrigste Ordførere offentlig tør udtale,